

ارتباط نابرابری جنسیتی با شیوع HIV

حسین رحیمی^{*}، حمیرا سجادی^{**}

مقدمه: بحث درباره ارتباط تبعیض جنسیتی و سلامت، موضوع تازه‌ای نیست. نابرابری و تبعیض جنسیتی تأثیر چشمگیری بر سلامت دارد؛ لذا توجه کافی به تعیین کنترل‌های جنسیتی اساسی است. این تحقیق با هدف بررسی ارتباط نابرابری جنسیتی در چهار حوزه اقتصاد، آموزش، سیاست و سلامت با درصد شیوع HIV انجام گرفته است.

روشن: در این تحقیق از تحلیل ثانویه استفاده شده است. داده‌های این پژوهش از دو منبع «گزارش سالانه مجمع اقتصاد جهانی از شاخص شکاف جنسیتی» و آمار بخش ایاز سازمان ملل متحد برداشته شده است. نمونه تحقیق شامل ۱۱۵ کشور از مناطق مختلف جهان است که اطلاعات آن‌ها وجود داشت.

یافته‌ها: نتایج به دست آمده حاکی از این است که از میان چهار زیرمقیاس شاخص شکاف جنسیتی، فقط زیرمقیاس دسترسی به آموزش و نشانگرهای آن، به جز نشانگر نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح ابتدایی به مردان، ارتباط منفی معناداری با درصد شیوع HIV دارد و در این میان، نشانگر نسبت ناخالص ثبت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان، بیشترین همبستگی را با متغیر ملاک دارد ($r = -0.351$).

بحث: می‌توان نتیجه گرفت که دسترسی بیشتر زنان به آموزش، به ویژه تحصیلات بالاتر از ابتدایی، عامل مهمی در کاهش میزان شیوع HIV است.

کلیدواژه‌ها: نابرابری جنسیتی، شیوع HIV، مشارکت اقتصادی، آموزش، مشارکت سیاسی، سلامت

تاریخ دریافت: ۹۰/۲/۱۰ تاریخ پذیرش: ۹۱/۶/۲۷

* دانشجوی دکتری مددکاری اجتماعی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.

** دکتر پژوهشگر اجتماعی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.
<نویسنده مسئول> ssafaneh_s@yahoo.com

مقدمه

از سال ۱۹۸۱ که ایدز و عوامل بیماری‌زای آن کشف شد، HIV به یکی از بزرگ‌ترین عوامل مرگ‌زا در جهان تبدیل شده و تاکنون جان حداقل ۳۳ میلیون نفر را گرفته است (اشفورد^۱، ۲۰۰۵). در مراحل اولیه شیوع این بیماری، HIV در میان مردان کشورهای صنعتی و بعضی از کشورهای در حال توسعه غالب بود؛ اما در پایان سال ۲۰۰۵، تقریباً ۵۰ درصد (۱۷/۵ میلیون نفر) از ۳۸ میلیون نفر بزرگ‌سال مبتلا به ایدز در جهان را زنان تشکیل می‌دادند و این نسبت، در کشورهای قاره آفریقا حدود ۶۰ درصد بود. زنان جوان مستعدترین گروه برای ابتلا به HIV هستند. بر طبق گزارش سازمان ملل، روزانه حدود ۷۰۰۰ نفر زن و دختر به عفونت HIV دچار می‌شوند و ۶۷ درصد افراد ۱۵ الی ۲۴ سال مبتلا به ایدز را زنان تشکیل می‌دهند (تماه، ۲۰۰۷).

موضوع ابتلای روزافزون زنان به بیماری ایدز، مستلزم بررسی دقیق در چارچوب نقش‌های جنسیتی، میزان دسترسی به سرمایه‌های اقتصادی و اجتماعی و ارزش‌های فرهنگی است (موس، ۲۰۰۲). چنان‌که به وضوح می‌توان دید، بیشتر ابعاد اقتصادی و اجتماعی زندگی بر طبق الگویی از نابرابری‌های جنسیتی بین زنان و مردان شکل می‌گیرد که به طور معمول، مردان را نسبت به زنان برتر می‌داند (تماه، ۲۰۰۷).

در بسیاری از جوامع، زنان نسبت به مردان فرصت‌های آموزشی کمتری دارند و دسترسی آن‌ها به منابعی مانند غذا و درآمد و سایر عوامل تأثیرگذار بر سلامتی، محدود است. این روابط ناموزون در قدرت، زنان را به موقعیت‌های پایین‌تر سوق می‌دهد و آن‌ها را از لحاظ اقتصادی و اجتماعی به مردان وابسته نگه می‌دارد و دسترسی آنان را به منابع مالی، اشتغال، آموزش و مراقبت سلامت محدود می‌کند (کای، ۲۰۰۴). نابرابری جنسیتی و محرومیت زنان به طرق مختلف می‌تواند سلامت جامعه را (به عنوان یک کل) تحت تأثیر قرار دهد (عثمانی و سن، ۲۰۰۳).

اُور^۱ (۱۹۹۸) نشان داد شاخص هایی نظیر میزان مشارکت زنان در مراکز شهری و فاصله بین سطح سواد زنان و مردان با شیوع HIV/AIDS ارتباط دارد. در آن دسته از مراکز شهری که درصد مردان ۲۰ تا ۳۹ ساله بیشتر از زنان بود، شیوع HIV/AIDS نیز بیشتر بود. همچنین در کشورهایی که زنان در مقایسه با مردان سطح سواد و تحصیلات پایین تری داشتند، شیوع بالاتری از این بیماری را نشان می دهند (اُور، ۱۹۹۸).

در مطالعات مشابه نیز نشان داده است که خطر اکتساب بیماری های منتقل شونده از راه جنسی^۲ در زنان متأهل به شدت خشونت خانوادگی بستگی دارد (مارتین^۳ و دیگران، ۱۹۹۹). علاوه بر این، زنانی که قدرت اقتصادی کمی دارند، توانایی کمتری برای محافظت از خود در مقابل خطر HIV دارند (جنکینز و آروبالینو، ۱۳۸۶). ایدا باه^۴ (۲۰۰۵) نیز در تحقیقی در زمینه ارتباط نابرابری جنسیتی و شیوع HIV در زامبیا به این نتیجه رسید که نابرابری جنسیتی بر قدرت تصمیم گیری و پذیرش رفتارهای پرخطر توسط زنان تأثیر می گذارد و نقش اصلی را در گسترش HIV به ویژه در بین زنان دارد (باه، ۲۰۰۵).

برای سنجش نابرابری جنسیتی از شاخص های متعددی استفاده می شود که سازمان ملل آن را به عنوان شاخص های سنجش عدالت جنسیتی برمی شمارد. در تازه ترین تلاش در سال ۲۰۰۶، مجمع اقتصاد جهانی، معیاری به نام «شاخص جهانی شکاف جنسیتی»^۵ معرفی کرده است. این شاخص، ابزاری است که برای محکزدن و نشان دادن نابرابری های مبتنی بر جنسیت براساس چهار معیار اقتصادی، سیاسی، آموزشی و بهداشتی هدف گذاری شده است و کشورهای جهان را براساس میزان نابرابری جنسیتی و بدون توجه به سطح توسعه یافته اند که آنها رتبه بندی می کنند (گزارش شکاف جنسیتی جهانی، ۲۰۰۷).

پژوهش های متعددی در زمینه ارتباط نابرابری جنسیتی با متغیرهای سنجش سلامت از جمله میزان شیوع HIV، میزان سلامت باروری و... صورت گرفته است که عمدتاً از

1- Over
5- the global gender gap index

2- sexually transmitted disease
3- Martin
6- global gender gap report

داده‌های حاصل از سرشماری‌های محلی یا شاخص‌های محقق سخته برای سنجش نابرابری جنسیتی استفاده کردند و تحقیقی که ارتباط این متغیرها را با استفاده از یک شاخص جهانی بررسی کرده باشد، کمتر صورت گرفته است؛ لذا این مطالعه در نظر دارد با استفاده از شاخص ذکر شده، ضمن بررسی وضعیت نابرابری جنسیتی و شیوع HIV در ۱۱۵ کشور جهان، مهم‌ترین متغیرهای اثرگذار در این زمینه را توصیف کرده و رابطه هر یک از آن‌ها را با درصد شیوع HIV بررسی کند.

روش

در این تحقیق، از روش تحلیل ثانویه استفاده شده است. داده‌های این پژوهش با استفاده از دو منبع «گزارش سالانه مجمع اقتصاد جهانی از شاخص شکاف جنسیتی» و آمار بخش ایدز سازمان ملل متحد جمع‌آوری شد. گزارش مذکور حاوی اطلاعاتی مربوط به شاخص کلی، زیرمقیاس‌ها و نشانگرهای آن در سال ۲۰۰۶ بوده که در سال ۲۰۰۷ منتشر شده است. همچنین آمار مربوط به متغیر «درصد شیوع HIV» در سال ۲۰۰۶ جمع‌آوری شده و در گزارش آماری سالانه بخش ایدز سازمان ملل در سال ۲۰۰۷ انتشار یافته است؛ بنابراین می‌توان گفت که همزمانی جمع‌آوری اطلاعات مربوط به متغیرهای ملاک و پیش‌بین رعایت شده است.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: در این پژوهش، همه کشورهایی که داده‌های مورد نیاز درباره آن‌ها از طریق منابع رسمی گفته شده در بالا در دسترس بود، وارد تحلیل شده و بدین ترتیب، ۱۱۵ کشور از سراسر جهان بررسی شدند.

جدول ۱- کشورهای مورد مطالعه به تفکیک منطقه

جمهوری چک، استونی، مجارستان، لتونی، لیتوانی، مولداوی، لهستان، رومانی، روسیه، اسلواکی، اسلونی، اکراین، ترکیه، آلبانی، بلغارستان، کرواسی، قبرس، مقدونیه بنگلادش، کامبوج، چین، هند، اندونزی، ایران، ژاپن، قرقیزستان، کره جنوبی، مالزی، مغولستان، نپال، پاکستان، فیلیپین، سنگاپور، سریلانکا، گرجستان، تایلند، ازبکستان اتریش، بلژیک، دانمارک، فنلاند، فرانسه، آلمان، یونان، ایسلند، ایرلن، ایتالیا، لوگزامبورگ، هلند، نروژ، پرتغال، اسپانیا، سوئد، سویس، انگلستان، مالت	اروپای شرقی
آرژانتین، بولیوی، بربزیل، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، جمهوری دمینیکن، اکوادور، ال سالوادور، گواتمالا، هندوراس، جامائیکا، مکزیک، نیکاراگوئه، پاناما، پاراگوئه، برو، ترینیداد و توباغو، اروگوئه، ونزوئلا	آمریکای جنوبی و لاتین
الجزایر، بحرین، مصر، اسرائیل، چردن، کویت، مراکش، عربستان، تونس، امارات متحده عربی، یمن	خاورمیانه و جهان عرب
ایالات متحده آمریکا، کانادا	آمریکای شمالی
استرالیا، نیوزلند	اقیانوسیه
آنگولا، بنین، بوسنون، بورکینافاسو، کامرون، چاد، ایتوبی، گامبیا، غنا، کنیا، لستونی، ماداگاسکار، مالاوی، مالی، موریتانی، موریتیس، نامیبا، نیجریه، آفریقای جنوبی، تانزانیا، اوگاندا، زامبیا، زیمبابوه، لسوتو	آفریقا

ابزارهای پژوهش

شاخص شکاف جنسیتی جهانی: این شاخص، سه مفهوم پایه را در خود جای داده است: اول، به اندازه‌گیری نابرابری در دسترسی به منابع و فرصت‌ها، بدون در نظر گرفتن سطح توسعه یافته‌گی کشورها، تمرکز دارد؛ دوم، پیامدها و نتایج وجود نابرابری را اندازه می‌گیرد و نه متغیرهای به وجود آورنده نابرابری و سوم، برابری جنسیتی^۱ را اندازه می‌گیرد، نه توانمندسازی زنان.^۲

این شاخص با در نظر گرفتن سه اصل مذکور، شکاف و نابرابری بین زنان و مردان را در چهار بعد اساسی اقتصادی، آموزشی، سیاسی و بهداشتی اندازه می‌گیرد. بیشترین مقدار ممکن در نمره کلی شاخص و در هر یک از زیرمقیاس‌ها و نشانگرها، عدد یک (برابری

کامل) و کمترین مقدار ممکن، عدد صفر (نابرابری کامل) می‌باشد. جدول ۲ این چهار زیرمقیاس و ۱۴ نشانگر تشکیل دهنده آن‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۲- زیرمقیاس‌ها و نشانگرهای شاخص جهانی شکاف جنسیتی

فرصت و مشارکت اقتصادی	نسبت مشارکت نیروی کار زن به مرد برابری دستمزد بین زنان و مردان به بازای کار مشابه (براساس نسبت زن به مرد) نسبت درآمد برآورد شده زنان به مردان نسبت زنان به مردان در پست‌های قانون‌گذاری، مدیریتی و مناصب دولتی نسبت کارگران حرفه‌ای و فنی زن به مرد
دسترسی به آموزش	نسبت خالص ثبت‌نام زنان ندر سطوح ابتدایی به مردان نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح متوسطه به مردان نسبت ناخالص ثبت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان
توانمندسازی سیاسی	نسبت زنان به مردان در کرسی‌های مجلس نسبت وزرای زن به مرد تعداد سال‌هایی که یک زن تصدی دولت را به عهده داشته است (در ۵۰ سال گذشته)
سلامت و بقا	نسبت زنان به مردان در امید به زندگی سالم نسبت جنس در زمان تولد (براساس نسبت زن به مرد)

یافته‌ها

الف. توصیف داده‌ها: در این بخش، ابتدا به توصیف متغیرهای پژوهش و تفاوت‌های آماری آن‌ها در نمونه مورد مطالعه به تفکیک منطقه جغرافیایی پرداخته می‌شود و سپس ارتباط بین متغیرها و نقش هر یک از متغیرهای پیش‌بین در تبیین تغییرات متغیر ملاک تحلیل می‌شود.

در جدول ۳، زیرمقیاس‌ها و نشانگرهای شاخص شکاف جنسیتی و درصد شیوع HIV نشان داده شده است.

جدول ۳- توصیف متغیرهای پژوهش

نوع متغیر	متغیر	آماره	کشور	تعداد	میانگین	انحراف معیار	کمترین	بیشترین	سال جمع آوری داده
زیرمقیاس‌های شاخص شکاف	شاخص کلی	شاخص جهانی شکاف جنسیتی		۱۱۵	۰/۶۶۱	۰/۰۵۷	۰/۴۰۹	۰/۸۱۳	۲۰۰۶
	فرصت و مشارکت اقتصادی	دسترسی به آموزش		۱۱۴	۰/۵۹۶	۰/۱۱	۰/۲۴	۰/۸۰۹	۲۰۰۶
	توانمندسازی سیاسی	سلامت و بقا		۱۱۵	۰/۱۳۷	۰/۱۱	۰/۰۰	۰/۴۶۸	۱/۰۰
	جنسيتی	نسبت مشارکت نیروی کار زن به مرد		۱۱۵	۰/۶۷۲	۰/۰۰۹	۰/۹۲۳	۰/۹۸۷	۰/۰۵۵
	برابری دستمزد بین زنان و مردان به ازای کار مشابه	نسبت درآمد برآورد شده زنان به مردان		۱۱۱	۰/۶۳۹	۰/۱۰۳	۰/۴۱	۰/۸۶	۲۰۰۶
نشانگرهای شاخص شکاف جنسیتی	نسبت زنان به مردان در پست‌های قانون‌گذاری، مدیریتی و مناصب دولتی	نسبت کارگران حرفه‌ای و فنی زن به مرد		۱۱۵	۰/۵۲۴	۰/۱۴۳	۰/۲۱	۰/۹۳	۲۰۰۶
	نسبت زنان باسواند به مردان باسواند	نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح انتخابی به مردان		۹۵	۰/۷۹۳	۰/۲۶۱	۰/۰۶	۱/۰۰	۲۰۰۶
	نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح متوسطه به مردان	نسبت تاخالص ثبت‌نام زنان در		۱۱۳	۰/۹۰۴	۰/۱۴۵	۰/۳۱	۱/۰۰	۲۰۰۶
	نسبت زنان تحصیلات عالیه به مردان	نسبت زنان در کرسی‌های مجلس		۱۱۵	۰/۹۷۳	۰/۰۵۹	۰/۶۸	۱/۰۰	۲۰۰۶
	درصد شیوع HIV	نسبت وزرای زن به مرد		۱۱۰	۰/۸۶	۰/۲۲۹	۰/۱۷	۱/۰۰	۲۰۰۶
ملک	همان‌گونه که در جدول ۳ مشخص است، میانگین شاخص شکاف جنسیتی در ۱۱۵ کشور مورد بررسی، ۰/۶۶۱ با انحراف معیار ۰/۰۵۷ است که کمترین مقدار آن ۰/۴۹۵ و بیشترین مقدار آن ۰/۸۳ می‌باشد. میانگین زیرمقیاس فرصت و مشارکت اقتصادی در ۱۱۴ کشور ۰/۵۹۶ با انحراف معیار ۰/۱۱۱ است. در این زیرمقیاس، نشانگر نسبت کارگران حرفه‌ای و فنی زن به مرد بالاترین نمره را (میانگین: ۰/۷۹۳؛ انحراف معیار: ۰/۲۶۱) دارد و	تعداد سال‌هایی که یک زن تصدی دولت را به عهده داشته است (در ۵۰ سال گذشته)		۱۱۵	۰/۰۴۲	۰/۱۱۶	۰/۰۰	۰/۷۲	۰/۹
	نسبت زنان به مردان در زمان تولد (براساس نسبت زن به مردان در امید به زندگی سالم	نسبت جنس در زمان تولد (براساس نسبت زن به مرد)		۱۱۵	۱/۰۴	۰/۰۲۲	۰/۹۶	۱/۰۶	۲۰۰۶
	درصد شیوع HIV	درصد شیوع HIV		۱۰۰	۲/۰۳	۴/۶۹	۰/۱	۲۴/۳	۰/۹۴

کمترین نمره مربوط به نشانگر نسبت زنان به مردان در پست‌های قانون‌گذاری، مدیریتی و مناصب دولتی است (میانگین: ۰/۳۵۸؛ انحراف معیار: ۰/۲۱۳). میانگین زیرمقیاس دسترسی به آموزش در ۱۱۵ کشور ۰/۹۳۹ با انحراف معیار ۰/۰۹۸ است که کمترین مقدار آن ۰/۴۶۸ و بیشترین مقدار آن ۱/۰۰ می‌باشد. در این زیرمقیاس سطوح برابری به نسبت بالاتر است؛ به طوری که میانگین نسبت ناخالص ثابت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان ۰/۸۶ با انحراف معیار ۰/۲۲۹ است.

در سطوح پایین‌تر میزان برابری بیشتر است: میانگین نشانگر نسبت زنان باسواند به مردان باسواند در ۱۱۳ کشور ۰/۹۰۴ با انحراف معیار ۰/۱۴۵ است. میانگین نشانگر نسبت خالص ثابت‌نام زنان در سطوح ابتدایی به مردان در ۱۱۵ کشور ۰/۹۷۳ با انحراف معیار ۰/۰۵۹ بوده و میانگین نشانگر نسبت خالص ثابت‌نام زنان در سطوح متوسطه به مردان در ۱۱۳ کشور ۰/۹۴۳ با انحراف معیار ۰/۱۲ می‌باشد. این در حالی است که در زیرمقیاس توانمندسازی سیاسی و نشانگرهای ذیل آن با نمرات پایینی مواجهیم. میانگین نمره در زیرمقیاس توانمندسازی سیاسی ۰/۱۳۷ با انحراف معیار ۱/۱ بوده و بالاترین نمره در میان نشانگرهای این زیرمقیاس، در نسبت کرسی‌های مجلس مشاهده می‌شود (میانگین: ۰/۲۱۶ و انحراف معیار: ۰/۱۶۶). در زیرمقیاس سلامت و بقا برابری به حداقل رسیده است (میانگین: ۰/۹۷۲، انحراف معیار: ۰/۰۰۹) و حتی در نشانگر امید به زندگی سالم، میزان نابرابری به نفع زنان مشاهده می‌شود (میانگین: ۰/۰۴ و انحراف معیار: ۰/۰۲) و میانگین متغیر درصد شیوع HIV در ۱۰۰ کشور ۰/۰۳ با انحراف میانگین ۰/۶۹ است که کمترین مقدار آن ۰/۱ و بیشترین مقدار آن ۰/۲۴ می‌باشد.

شاخص‌های توصیفی (میانگین و انحراف معیار) برای مناطق تفکیک شده و کل نمونه (n=۱۱۵) مورد بررسی در جدول ۴ آمده است.

همان‌گونه که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، بیشترین میزان برابری جنسیتی در شاخص شکاف جنسیتی جهانی، در منطقه اقیانوسیه با میانگین ۰/۷۷۳ و انحراف معیار ۰/۰۲۴ و

بیشترین میزان نابرابری جنسیتی، در منطقه خاورمیانه و جهان عرب با میانگین ۰/۵۹ و انحراف معیار ۰/۰۵۹ است. به همین ترتیب، در زیرمقیاس فرصت و مشارکت اقتصادی، بیشترین میزان برابری جنسیتی در منطقه آمریکای شمالی (میانگین: ۰/۷۴۴؛ انحراف معیار: ۰/۰۲) و بیشترین میزان نابرابری جنسیتی، در منطقه خاورمیانه و جهان عرب (میانگین: ۰/۰۳۳؛ انحراف معیار: ۰/۱۱۸) وجود دارد. در زیرمقیاس دسترسی به آموزش، بیشترین میزان برابری جنسیتی در منطقه اقیانوسیه (میانگین: ۰/۹۹۹؛ انحراف معیار: ۰/۰۰۰) و بیشترین میزان نابرابری جنسیتی، در منطقه آفریقا (میانگین: ۰/۸۳۷؛ انحراف معیار: ۰/۱۳۴) مشاهده می‌شود. در زیرمقیاس توامندسازی سیاسی، بیشترین میزان برابری جنسیتی در منطقه اقیانوسیه (میانگین: ۰/۲۴؛ انحراف معیار: ۰/۱۰۸) و بیشترین میزان نابرابری جنسیتی، در منطقه خاورمیانه و جهان عرب (میانگین: ۰/۰۴۴؛ انحراف معیار: ۰/۰۴۷) است. در زیرمقیاس سلامت و بقا، بیشترین میزان برابری جنسیتی در منطقه آمریکای شمالی (میانگین: ۰/۹۷۹؛ انحراف معیار: ۰/۰۰۱) و بیشترین میزان نابرابری جنسیتی، در منطقه خاورمیانه و جهان عرب (میانگین: ۰/۹۶۲؛ انحراف معیار: ۰/۰۰۵) دیده می‌شود و بیشترین درصد شیوع HIV در منطقه آفریقا با میانگین ۷/۶۹ و انحراف معیار ۷/۹۴ می‌باشد.

جدول ۴- توصیف متغیرهای پژوهش بر حسب منطقه جغرافیایی

درصد شیوع HIV		سلامت و بقا		توامندسازی سیاسی		دسترسی به آموزش		فرصت و مشارکت اقتصادی		شاخص شکاف جنسیتی جهانی		متغیر منطقه
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
۰/۵۷۸	۰/۶	۰/۰۰۷	۰/۹۷۵	۰/۰۶۱	۰/۱۰۴	۰/۰۲۹	۰/۹۸۴	۰/۰۶۹	۰/۶۵۱	۰/۳۰۱	۰/۶۷۸	اروپای شرقی
۰/۳۶۵	۰/۳۱۸	۰/۰۱۶	۰/۹۶۶	۰/۰۹۳	۰/۱۱۴	۰/۰۹	۰/۹۲۷	۰/۱۳	۰/۵۹	۰/۰۵۳	۰/۶۴۸	آسیا
۰/۱۵۴	۰/۲۴۷	۰/۰۰۴	۰/۹۷۵	۰/۱۵۲	۰/۲۸	۰/۰۱۱	۰/۹۹۲	۰/۰۷۸	۰/۶۳۲	۰/۰۵۲	۰/۷۲	اروپای غربی و شمالی
۰/۴۰۴	۰/۶۵۲	۰/۰۰۳	۰/۹۷۸	۰/۰۴۹	۰/۱۳۴	۰/۰۲۸	۰/۹۸	۰/۰۷۶	۰/۵۵۱	۰/۰۲۴	۰/۶۶۳	آمریکای جنوبی و لاتین
۰/۰۰	۰/۱	۰/۰۰۵	۰/۹۶۲	۰/۰۴۷	۰/۰۲۴	۰/۱۱۶	۰/۹۱۵	۰/۱۱۸	۰/۴۳	۰/۰۵۹	۰/۰۵۹	خاورمیانه و جهان عرب
۰/۱۱۲	۰/۴۵	۰/۰۰۱	۰/۹۷۹	۰/۰۴۳	۰/۱۲۸	۰/۰۱۲	۰/۹۹	۰/۰۲	۰/۷۴۴	۰/۰۰۸	۰/۷۱	آمریکای شمالی
۰/۰۷	۰/۱۵	۰/۰۰۲	۰/۹۷۴	۰/۱۰۸	۰/۰۲۴	۰/۰۰۰	۰/۹۹۹	۰/۰۰۸	۰/۷۷۲	۰/۰۲۴	۰/۷۳۳	اقیانوسیه
۷/۹۴	۷/۶۹	۰/۰۰۷	۰/۹۶۹	۰/۰۶۵	۰/۱۰۷	۰/۱۳۴	۰/۸۳۷	۰/۰۸۱	۰/۶۱۸	۰/۰۴۷	۰/۶۳۳	آفریقا
۴/۸۴	۲/۰۷	۰/۰۰۹	۰/۹۷۲	۰/۱۱	۰/۱۳۷	۰/۰۹۸	۰/۹۳۹	۰/۱۱۱	۰/۵۹۶	۰/۰۵۷	۰/۶۶۱	کل

ب. تحلیل داده‌ها: همبستگی بین زیرمقیاس‌های شاخص شکاف جنسیتی و نشانگرهای آن‌ها با درصد شیوع HIV در جدول‌های ۵، ۶، ۷ و ۸ نشان داده شده است.

جدول ۵- همبستگی بین زیرمقیاس فرصت و مشارکت اقتصادی و نشانگرهای آن با درصد شیوع HIV

درصد شیوع HIV	متغیر	
p مقدار	ضریب همبستگی	
۰/۳۱۸	۰/۰۴۸	زیرمقیاس فرصت و مشارکت اقتصادی
۰/۲۴۹	۰/۰۶۹	نسبت مشارکت نیروی کار زن به مرد
۰/۱۱۵	۰/۱۲۳	برابری دستمزد بین زنان و مردان
۰/۱۸۴	۰/۰۹۱	نسبت درآمد برآورد شده زنان به مردان
۰/۴۹۵	۰/۰۰۱	نسبت زنان به مردان در پست‌های قانون‌گذاری، مدیریتی و مناصب دولتی
۰/۲۲۵	-۰/۰۸۵	نسبت کارگران حرفه‌ای و فنی زن به مرد

جدول ۵ رابطه بین زیرمقیاس فرصت و مشارکت اقتصادی و نشانگرهای آن را با درصد شیوع HIV نشان می‌دهد. همان‌گونه که از داده‌های این جدول نمایان است، زیرمقیاس فرصت و مشارکت اقتصادی و نشانگرهای آن ارتباط معناداری با درصد شیوع HIV ندارند.

جدول ۶- همبستگی بین زیرمقیاس دسترسی به آموزش و نشانگرهای آن با درصد شیوع HIV

درصد شیوع HIV	متغیر	
p مقدار	ضریب همبستگی	
۰/۰۰۲	-۰/۲۹	زیرمقیاس دسترسی به آموزش
<۰/۰۰۱	-۰/۳۲۸	نسبت زنان باسواند به مردان باسواند
۰/۲۹۳	-۰/۰۵	نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح ابتدایی به مردان
۰/۰۰۵	-۰/۲۶	نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح متوسطه به مردان
<۰/۰۰۱	-۰/۳۵۱	نسبت ناخالص ثبت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان

جدول ۶ رابطه بین زیرمقیاس دسترسی به آموزش و نشانگرهای آن را با درصد شیوع HIV نشان می‌دهد. همان‌گونه که در این جدول مشاهده می‌شود، زیرمقیاس دسترسی به آموزش با ضریب همبستگی ($-0/29 = -0/29$) ارتباط منفی معناداری با درصد شیوع HIV دارد

($P=0.002$)؛ بدین معنی که هر اندازه برابری در دسترسی به آموزش بیشتر باشد، شدت شیوع HIV کاهش می‌یابد. همچنین همه نشانگرهای این زیرمقیاس به جز نشانگر نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح ابتدایی به مردان، ارتباط منفی معناداری با متغیر ملاک نشان دهنده. نشانگر نسبت ناخالص ثبت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان با ضریب همبستگی (-0.351) در مقدار $P<0.001$ بیشترین ارتباط را با متغیر ملاک نشان می‌دهد. پس از آن، نسبت زنان با سواد به مردان با سواد (-0.328 و $P<0.001$) و نسبت خالص ثبت‌نام زنان در سطوح متوسطه به مردان (-0.26 و $P=0.005$) قرار دارد.

جدول ۷- همبستگی بین زیرمقیاس توانمندسازی سیاسی و نشانگرهای آن با درصد شیوع HIV

درصد شیوع HIV		متغیر
p مقدار	ضریب همبستگی	
۰/۸۷۴	-۰/۰۱۶	زیرمقیاس توانمندسازی سیاسی
۰/۴۷۸	-۰/۰۷۲	نسبت زنان به مردان در کرسی‌های مجلس
۰/۱۵۱	۰/۱۴۵	نسبت وزرای زن به مرد
۰/۰۶۷	-۰/۲۴۰	تعداد سال‌هایی که یک زن تصدی دولت را به عنده داشته است

جدول ۷ رابطه بین زیرمقیاس توانمندسازی سیاسی و نشانگرهای آن را با درصد شیوع HIV نشان می‌دهد. همان‌گونه که در این جدول مشاهده می‌شود، زیرمقیاس توانمندسازی سیاسی و نشانگرهای آن ارتباط آماری معناداری با درصد شیوع HIV ندارند.

جدول ۸- همبستگی بین زیرمقیاس سلامت و بقا و نشانگرهای آن با درصد شیوع HIV

درصد شیوع HIV		متغیر
p مقدار	ضریب همبستگی	
۰/۹۵۱	-۰/۰۰۶	زیرمقیاس سلامت و بقا
۰/۲۵۲	-۰/۱۱۶	نسبت زنان به مردان در امید به زندگی سالم
۰/۱۵۱	۰/۱۸	نسبت جنس در زمان تولد (براساس نسبت زن به مرد)

همانگونه که در جدول ۸ مشاهده می‌شود، زیرمقیاس سلامت و بقا و نشانگرهای آن ارتباط آماری معناداری با درصد شیوع HIV ندارند.

برای بررسی نقش پیش‌بینی کننده متغیرهای پیش‌بین از تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شده است. با توجه به اینکه فقط زیرمقیاس دسترسی به آموزش و نشانگرهای آن ارتباط معناداری با درصد شیوع HIV نشان داده‌اند، فقط این متغیرها وارد تحلیل رگرسیون شدند. از آنجاکه توزیع داده‌های متغیر ملاک غیرنرمال بود، ابتدا نمرات به لگاریتم طبیعی (مبنای ۱۰) تبدیل شده و سپس وارد معادله رگرسیون شدند.

جدول ۹- پیش‌بینی تغییرات درصد شیوع HIV به وسیله دسترسی به آموزش و نشانگرهای آن

سطح معناداری	آماره t	Beta	غیر استاندارد	ضریب تعیین (R ²)	ضریب هم‌بستگی (R)	ضریب چندگانه (R)	مقدار F	میانگین مجذورات	مجموع مجذورات	مدل	متغیر پیش‌بین
<۰/۰۰۱	-۳/۹۵	-۰/۳۹۶	-۲/۷۲								نسبت ناخالص ثبت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان

با توجه به جدول ۹، مشاهده می‌شود فقط نشانگر نسبت ناخالص ثبت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان، هم‌بستگی معناداری با متغیر ملاک دارد و توانسته است ۱۵/۷ درصد از تغییرات پراکنش متغیر درصد شیوع HIV را تبیین کند ($R^2 = 0/157$). براساس ضریب Beta به دست آمده، تغییر یک انحراف استاندارد در متغیر نسبت ناخالص ثبت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان، باعث تغییر ۰/۳۹۶ انحراف استاندارد در متغیر درصد شیوع HIV می‌شود.

بحث

بحث درباره ارتباط تبعیض جنسیتی و سلامت، موضوع تازه‌ای نیست. دلایل محکمی برای اعتقاد به این باور وجود دارد که سلامت زنان نه تنها از سطح درآمد و آموزش آن‌ها، بلکه همچنین از مقدار سهم آن‌ها از ثروت و آموزش در مقایسه با مردان تأثیر می‌پذیرد. نابرابری و تبعیض جنسیتی تأثیر چشمگیری بر سلامت دارد که این موضوع، لزوم توجه کافی را به تعیین کننده‌های جنسیتی یادآور می‌شود. این تحقیق با هدف بررسی ارتباط نابرابری جنسیتی در چهار حوزه اقتصاد، آموزش، سیاست و سلامت با درصد شیوع HIV انجام گرفت. برای سنجش نابرابری جنسیتی از شاخص شکاف جنسیتی جهانی استفاده شد که برابری جنسیتی را در چهار حوزه مذکور با استفاده از ۱۴ نشانگر اندازه می‌گیرد. نتایج به دست آمده حاکی از این است که از میان چهار زیرمقیاس شاخص شکاف جنسیتی، فقط زیرمقیاس دسترسی به آموزش و نشانگرهای آن ارتباط منفی معناداری با درصد شیوع HIV نشان می‌دهد و در این میان، نشانگر نسبت ناخالص ثابت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان، بیشترین همبستگی را با متغیر ملاک دارد (-0.351).

تحلیل رگرسیون صورت گرفته نیز بر صحت نتایج به دست آمده تأکید کرد. تنها متغیر باقی‌مانده در معادله رگرسیون، نسبت ناخالص ثابت‌نام زنان در تحصیلات عالیه به مردان است که توانسته 15.7 درصد از تغییرات پراکنش درصد شیوع HIV را پیش‌بینی کند که بیانگر این حقیقت است که نابرابری زنان و مردان در احراز تحصیلات عالیه، به طور درخور توجهی بر شیوع HIV تأثیر می‌گذارد.

نتایج تجزیه و تحلیل مؤسسه تحقیقات سلامت و جمعیت^۱ (به نقل از وندمورتل^۲)، از 32 بررسی پیمایشی، نشان می‌دهد که نزدیک به نیمی از زنان بی‌سواد، درباره حقایق اساسی و پایه بیماری ایدز در جهالت کامل به سرمی‌برند. دسترسی آن‌ها به حداقل اطلاعات مرتبط با ایدز، تقریباً 5 برابر کمتر از زنانی است که تحصیلاتی بالاتر از سطح

1- demographic and health surveys

2- Vandemoortel

ابتدا بی دارند؛ همچنین کلی^۱ (۲۰۰۵) بیان می‌کند که شواهد موجود از آفریقا نشان می‌دهد دخترانی که ترک تحصیل کرده‌اند، سه‌باربر بیشتر از همسن‌های محصل خود، در معرض خطر ابتلا به HIV هستند (کلی، ۲۰۰۵).

تحصیلات یا به‌طورکلی آموزش به افراد، به ویژه زنان جوان، فرصت درک مناسب و صحیح اطلاعات و درونی کردن آن‌ها را می‌دهد و به آنها کمک می‌کند در جهت تغییر الگوی رفتار جنسی خود از آن استفاده کنند. گسترش آموزش، همچنین می‌تواند خانواده و جامعه را برای پذیرش تغییر الگوهای سنتی رفتار آماده کند. درحقیقت، زنان جوانی که می‌خواهند در مقابل HIV از خود محافظت کنند، غالباً ناچارند از راههایی وارد شوند که با ارزش‌ها و سنت‌های موجود در جامعه در تضاد هستند.

در بسیاری از کشورها، بحث در مورد HIV و حواشی آن در خانه، مدرسه یا اماكن عمومی هنوز به وسیله دیواری از سکوت احاطه شده است. در کشورهای درحال توسعه، چهار عامل اصلی به گسترش هرچه بیشتر بیماری ایدز کمک می‌کنند که عبارت است از سکوت، شرم، ننگ دانستن و خرافه‌پرستی. همگی این عوامل در محیط‌هایی بروز و رونق می‌یابند که جهل و بی‌سودای حاکم باشد؛ بنابراین آموزش می‌تواند کلید اصلی مبارزه علیه این عوامل باشد. سازوکار عمل آموزش از سه طریق که به نوعی مکمل یکدیگرند قابل اجراست:

- ۱- آموزش با تکیه بر دانش و مهارت‌های ضروری لازم برای درمان‌ماندن از HIV سیستم‌های ارزشی افراد را تقویت می‌کند؛
- ۲- آموزش، ظرفیت و توانایی عمومی افراد را برای جذب اطلاعات، ارزیابی موقعیت‌ها و آینده‌نگری افزایش می‌دهد؛
- ۳- آموزش نقش مهمی در از بین بردن جهل، فقر و ناتوانی که هر یک به تنها یی می‌توانند مردان و زنان را در برابر HIV آسیب‌پذیرتر کنند، بازی می‌کند.

1- Kelly

هم آموزش پایه و هم ارائه اطلاعات اختصاصی در مورد ایدز، هر دو اهمیت دارند. جدا کردن اهمیت هر کدام و اولویت دادن به یکی از این دو جنبه، اگر غیرممکن نباشد، بسیار مشکل است؛ زیرا که از یک طرف، می‌توان گفت اطلاعات اختصاصی در مورد ایدز به وسیله افراد باسواند بیشتر جذب می‌شود و از طرف دیگر، آموزش پایه، حتی بدون ارائه اطلاعات ویژه درباره ایدز، برای شناسایی و مبارزه با چهار عامل مذکور در بالا اساسی است.

- پارک، ک. (۱۳۸۲)، درسنامه طب پیشگیری و پزشکی اجتماعی (ترجمه خسرو رفایی شیرپاک)، تهران، ایلیا.
- جنکینز، ک. و آروبالینو، د. (۱۳۸۶)، HIV/AIDS در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا (ترجمه فرزاد فیروزی و دیگران)، تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.
- شریفی، م. و سمندری، ن. (۱۳۸۵)، نقش ابعاد روانشناختی و اجتماعی بیماری ایدز در پیشگیری از این بیماری، *مجله روانشناسی و علوم تربیتی*، (۱): ۸۵-۱۰۶.
- گزارش سازمان جهانی بهداشت از اهداف توسعه هزاره، هدف شماره ۶، قابل دسترسی در: <http://www.who.int/hiv/topics/mdg/info/en/> Ashford, L. How **HIV and AIDS affect populations**, World, 1, 38,600,000.
- Bah, I. (2005), Gender inequality and HIV/AIDS in Zambia, **Stockholm, Sweden: Department of Political Science, Sodertorn University College, Institutionen för statsvetenskap, Nationalekonomi och juridik**, Retrieved August, 17, 2006.
 - Cincotta, S. H. a. R. P. (2006), Closing the Gender Gap in Education: Is There Evidence of Short-term Declines in Adolescent Fertility? **Research Commentary**, 1(5).
 - Demetriades, J. (2007), Gender Indicators: What, Why and How?, 5.
 - HauSMann, R., TySon, L., & ZahIDI, S. (2007), The Global Gender Gap Index 2007, **Ricardo Hausmann, Laura D. Tyson and Saadia Zahidi, The Global Gender Gap Report**, 3-27.
 - Kaye, D. (2004), Gender inequality and domestic violence: implications for human immunodeficiency virus (HIV) prevention, **African health sciences**, 4(1), 67.
 - Kelly, M., & Bain, B (2005), **Education and HIV/AIDS in the Caribbean**: Ian Randle Publishers.
 - Martin, S., Kilgallen, B., Tsui, A., Maitra, K., Singh, K., & Kupper, L. (1999), Sexual behaviors and reproductive health outcomes: associations with wife abuse in India, **Jama**, 282(20), 1967.
 - Moss, N (2002), Gender equity and socioeconomic inequality: a framework for the patterning of women's health, **Social Science & Medicine**, 54(5), 649-661.

References

- Osmani, S., & Sen, A. (2003), The hidden penalties of gender inequality: fetal origins of ill-health, **Economics & Human Biology**, 1(1), 105-121.
- Over, M. (1998), The effects of societal variables on urban rates of HIV infection in developing countries: An exploratory analysis, **Confronting AIDS: Evidence from the developing world**, 40–51.
- Sheldon, N. (2009), **The Relationship Between Gender Inequality and HIV/AIDS in Africa**, Subtitle: California Polytechnic State University.
- TEMAH, c. T. (2007), Gender inequality and HIV/AIDS epidemic in Sub-Saharan Africa.
- Vandemoortele, J., & Delamonica, E. (2000), The “education vaccine” against HIV, **Current Issues in Comparative Education**, 3(1), 6-13.

